

*Vidi Barac-Grum
o četrdesetoj obljetnici znanstvenoga rada i
djelatnosti u Institutu
ovaj svečani broj RASPRAVA
posvećuju djelatnici i suradnici
Instituta za hrvatski jezik i jezikoslovlje*

dr. Vida Barac Jovan

VIDA BARAC-GRUM

Dr. Vida Barac-Grum rođena je 16. prosinca 1932. u Zagrebu. Školovala se u Zagrebu. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirala je jugoslavenske jezike i književnosti te engleski jezik 1957. godine. Od prosinca 1957. do travnja 1960. radila je kao profesor hrvatskoga i engleskog jezika na gimnaziji u Zagrebu. Od 1. svibnja 1960. radila je kao asistent u Institutu za jezik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti (sada Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje). Godine 1965. magistrirala je na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu obranivši magistarski rad *Govor Lukovdola u Gorskom kotaru*.

Od 1965. do 1968. godine boravila je kao lektor hrvatskoga jezika na Visokoj nacionalnoj školi za orijentalne jezike u Parizu. Nakon povratka u Zagreb nastavila je raditi u Institutu za jezik Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti.

Doktorirala je 10. studenog 1989. godine obranivši rad *Čakavsko-kajkavska interferencija u gorskokotarskim govorima* pred povjerenstvom u sastavu: akademik Milan Moguš, akademik Božidar Finka i akademik Josip Vončina.

U Institutu je radila na projektima Leksikografija i Dijalektologija. Članica je redakcije Rječnika hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika. Danas radi na projektu Hrvatski dijalektološki atlas.

Godine 1990. izabrana je u zvanje znanstvenoga suradnika, 1993. u zvanje višega znanstvenog suradnika, a 2000. u zvanje znanstvenog savjetnika (članovi povjerenstva: akademici Milan Moguš i Josip Vončina te član suradnik HAZU Antun Šojat).

U sklopu svojega znanstvenoga i stručnog rada sudjelovala je s referatima na kongresima i konferencijama u zemlji i inozemstvu. Referate je održala na međunarodnim onomastičkim kongresima u Sofiji 1972. i u Krakovu 1978, na međunarodnom kongresu slavista u Zagrebu 1975, na jugoslavenskim onomastičkim konferencijama u Skoplju 1977. godine, u

Dubrovniku 1978, u Portorožu 1979, u Prištini 1987, na XI. međunarodnom kongresu slavista u Bratislavi 1993. godine. Sudjelovala je s referatima na nekoliko znanstvenih skupova koje je organizirala Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, na Riječkim filološkim danima i na I. hrvatskom slavističkom kongresu u Puli 1995. godine. Prisustvovala je, aktivno i s uvodnim referatima, na nekoliko tribina o hrvatskom jeziku u Zagrebu i drugim gradovima u Hrvatskoj.

Članica je Odbora za leksikografiju i Odbora za dijalektologiju Razreda za filološke znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Dijalektologija

Dr. Vida Barac-Grum u prvom je redu dijalektolog, kako po opsegu svojih radova koji se bave narodnim govorima, tako i po doprinosu kroatističkom jezikoslovlju. Najviše se bavila Gorskim kotarom, ponajprije gorskokotarskom kajkavštinom, a zatim čakavštinom, u Gorskom kotaru i drugdje.

Najopsežnije je i najvažnije, ne samo dijalektološko, njezino djelo dizertacija *Čakavsko-kajkavski govorni kontakt u Gorskom kotaru* (objavljena u knjizi 1993. godine). U njoj obrađuje područje i pitanja kojima se najviše bavila: Gorski kotar – čakavština i kajkavština – međudijalektni kontakt, interferencija, miješanje, prijelaz jednoga narječja u drugo. U tom djelu sintetizirala je rezultate svojih radova o govorima Gorskoga kotara. To je i najopsežnija jezikoslovna knjiga o Gorskom kotaru, sigurno najzanimljivijem i najsluženijem području hrvatskoga jezika.

Na temelju literature i vlastitoga istraživanja jezičnoga pejzaža Gorskoga kotara Vida Barac-Grum u svojim radovima, uz prikaz stanja, potvrđuje i razrađuje dosadašnje lingvističke spoznaje o sličnim jezičnim situacijama s dva narječja, s grupom dijalekata i s drugim, ali srodnim jezikom te situacije s velikim i višekratnim migracijama.

Naglašava sociolingvističku dimenziju, posebno narodnih govora “kao socijalnih fenomena i dijalektičkih odnosa između njih i jezika prestiža (...) prestižnoga govora hijerarhije (crkvene, feudalne, gospodarske, činovničke)” te književnih jezika s obzirom na nacionalnu pripadnost. Tijekom povijesti prestižni se jezik mijenjao. Utvrđuje da je arealni kontakt obuhvaćao Gorski kotar, dio Istre i dio Slovenije, a uvjetovali su ga izvanjezični razlozi. Odnos gorskokotarskih govora i slovenskoga jezika danas je,

u izmijenjenim nejezičnim uvjetima, postao granični kontakt. Uz starije približavanje, danas se primjećuje udaljšavanje, posebno na leksičkoj razini.

U samome Gorskom kotaru postoje i oaze, koje se sve više približuju većini gorskokotarske kajkavštine.

Kao što se i očekivalo, Vida Barac-Grum utvrđuje da je među govorima u Gorskom kotaru najmanje razlika na morfološkoj razini, naravno apstrahirajući fonetsko-fonološke realizacije morfema. Morfologija snažno povezuje narodne govore te regije. Jedna je od najvažnijih razlika među govorima izostanak sinkretizma u dativu i lokativu jednine imenica muškoga roda na suglasnik u istočnim gorskokotarskim govorima i starovaraškom govoru Ravne Gore nasuprot njihovoj morfološkoj homonimiji u ostalim gorskokotarskim govorima.

U fonologiji je taj makrosustav najviše ujednačen s obzirom na prozodiju, što se manifestira gubitkom suprasegmentnih kvantitativnih obilježja, a velikim dijelom i kvalitetnih. Po tome im je slična i bužetska kajkavština. S obzirom na općelingvističku zakonitost da se u kontaktnim situacijama najdulje čuvaju, odnosno najkasnije gube prozodijska obilježja, gubitak se starih suprasegmentnih obilježja može protumačiti stupanjem u kontakt i nivelacijom vrlo različitih osnovnih idioma (čakavskih, kajkavskih i slovenskih), posebno na zapadu Gorskoga kotara. Budući da su prozodijska obilježja prefonologizirana u segmentalnu, inherentnu kvalitetu vokala, moguća je i promjena u okviru samoga sustava, odnosno rezultat je moguće objasniti dvjema pretpostavkama.

Istočni gorskokotarski govori imali su ujednačeniji razvoj, a u zapadnima je više razlika. Ipak su i istočni govori imali razvoj koji je drukčiji nego u centralnim kajkavskim govorima, jer su bili u dodiru s čakavskim i slovenskim govorima. Prozodijske promjene neće biti toliko pod čakavskim utjecajem jer u čakavskim gorskokotarskim govorima nema toliko ujednačivanja prozodijskih akcenatskih tipova.

Skrad s okolicom čini granicu jedne i druge gorskokotarske skupine, a govor Staroga Varoša posebna je govorna oaza.

Među govorima zapadnoga gorskokotarskoga tipa jedni su bili više u kontaktu s čakavskima, a drugi sa slovenskim govorima. U vokalizmu su razlike i sinkronijske i dijakronijske, a u konzonantizmu više s obzirom na dijakronijsku dimenziju.

Zapadna gorskokotarska jezična skupina može se podijeliti na tri podskupine: istočnu (skradski govorni tip), centralnu (delnički i brodski

tip) te zapadnu (gerovski, čabarski i prezidanski tip, koji su bili više u kontaktu sa slovenskim jezikom).

U većini govora poluglas se izjednačio s *a*, a u Brodu na Kupi i u Čabru i sa *e*. Vokalski su sustavi složeni, a razlikuju se podsustavi u naglašenome dugom, naglašenome kratkom i nenaglašenom složu. Pojedini se vokali u različitim govorima otvaraju i zatvaraju, diftongiraju, reduciraju (u nenaglašenim i kratko naglašenim slogovima) i ispadaju (u nenaglašenim položajima, najčešće *i*).

U istočnoj skupini *o* i *l* izjednačili su se, kao i u središnjoj kajkavštini, a u zapadnoj nisu, po čemu se potonja pridružuje drugoj arei, s čakavštinom i slovenskim jezikom.

U konzonantizmu je važna razlika između istočne i zapadne skupine prijelaz *-m > -n* na kraju riječi na zapadu. Tomu se pridružuje, samo u dijelu govora, prijelaz *-g > -x*, također na kraju riječi, koji se širi od čakavskih govora preko kajkavsko-čakavskih Lokava i Fužina na Ravnu Goru i Skrad.

Uz istraživanje kajkavskih govora u Gorskom kotaru proučavala je odnose među sjevernim kopnenim čakavskim sustavima, odnos govornih sustava Vinodola i Senja. Analizirala je čakavske govore u kontaktnim situacijama na području između Senja i Karlovca. Utvrđivala je istosti i različitosti kao obilježja hrvatskih idioma u kontaktu.

Komparirala je, zajedno s Vesnom Zečević, vokalski razvoj u čakavštini i kajkavštini. Analizirala je leksik govora na hrvatskoj obali.

Za Općeslavenski lingvistički atlas izradila je fonološki opis Rukavca i Močila. Koautor je knjige *Zagrebački kaj. Govor grada i prigradskih naselja*, u kojoj je obradila konzonantizam.

Analizirala je općedijalektne i općejezične zakonitosti, procese i rezultate na hrvatskoj građi. Utvrđivala je zašto, kako i kada se događaju glasovne promjene u sustavu, kakvi su i kako se odvijaju odnosi među jezičnim idiomima, koja su slaba mjesta i što se s njima događa u govorima u kontaktu.

Istraživala je, zajedno s Vesnom Zečević, opće zakonitosti teorije jezika u kontaktu na primjeru interferencije hrvatskih dijalekata - međusobno miješanje, prožimanje kontaktno, arealno i granično.

Istražila je nekoliko punktova (odabranih mjesnih govora u određenoj mreži) za Općeslavenski lingvistički atlas i Hrvatski dijalektološki atlas.

Onomastika

U svojim onomastičkim radovima Vida Barac-Grum većinom se također, sama ili s kolegama (akademikom Božidarom Finkom, dr. Vesnom Zečević), bavi građom Gorskoga kotara te građom iz čakavskih područja. Zajedno s akademikom Finkom prikazala je suvremenu toponimiju i antroponomimiju (u monografiji *Gorski kotar*). Posebno se pozabavila povijesnom antroponomijom toga područja. Utvrdila je da "Presjek antroponomijske slike Gorskoga kotara, čak i bez povijesnih podataka, koji tu sliku samo upotpunjuju i potvrđuju, pokazuje ne samo koliko se mnogo promjena odigralo na tom tlu, već i koliko je tipičnih crta ostalo da svjedoče o prošlosti i povezuje s današnjim danima." (1987: 5) Na primjeru osobnih imena iz Lukovdola i Gerova usporedila je strukturu imena i njihov odnos prema patronimičkim imenima od 15. st. dalje. Utvrdila je da patronimička prezimena Gorskoga kotara pokazuju ukorijenjenost svetačkih imena u narodnom obliku u njihovoj osnovi, s jedne strane, ali da patronimici imaju i osnove s narodnim hrvatskim imenima, s druge strane. U 15. st. nema patronimika nesufiksalne tvorbe, a redovan je sufiks *-ić*, rjeđi su prošireni *-ović/-ević*.

Istraživala je ukupnu tvorbu prezimena (zajedno s Vesnom Zečević) u Gorskom kotaru.

Analizirala je jezične slojeve u toponimiji čakavsko-kajkavskoga područja zapadne Hrvatske.

Uspoređivala je gorskokotarske i sjevernoprimorske toponimijske sustave, što je važno zbog djelomičnih sličnosti i djelomičnih razlika između mikroregija (lukovdolsko područje, skradsko, vinodolsko, kastavsko, istarsko primorje). Tako je i s poviješću, koja je djelomično zajednička primorskoj Istri, Kvarneru i Gorskom kotaru. Dijalektno se razlikuju po tome što je jedno područje čakavsko, a drugo uz čakavštinu poznaje i kajkavštinu i štokavštinu. Autorica je istražila prvenstveno apelative, pridjeve i prezimena u toponimima. Utvrdila je da onomastički korpus pokazuje stabilnost toponimijskih sustava, za razliku od imena i prezimena. U primorju je više toponima predslavenskoga porijekla nego u Gorskom kotaru. Lik toponima slavenskoga porijekla odgovara jezičnim zakonitostima lokalnih idioma. Onimizirani apelativi jače su zastupljeni u Gorskom kotaru nego u primorju. Oni otkrivaju razliku između čakavske i kajkavske dijalektne osnove. Za primorje je karakterističan sufiks *-ina*, koji je za gorskokotarsku toponomastiku marginalan. Jedna je od važnih zajedničkih osobina, što se

moglo i pretpostaviti i što je općeonomastička karakteristika, da su toponimi s obzirom na apelativ od kojega su nastali to prozirniji što su noviji.

Pozabavila se klasifikacijom apelativa u toponimiji Kornatskih otoka (u referatu za 13. međunarodni onomastički kongres u Krakovu 1982. godine).

Na cijelom hrvatskom jezičnom području analizirala je patronimička prezimena i semantičku motiviranost toponomastičkih osnova tvorenih sufiksom *-ane*.

U nekim od njezinih onomastičkih radova došla je do izražaja težnja za utvrđivanjem obuhvatnijih zakonitosti u unutrašnjoj dinamici onomastičkih sustava, i u toponimiji i u antroponimiji. Pokazala je koliko se i kako općelingvistički i općeonomastički principi potvrđuju na našoj građi, kako se "s promjenom stanovništva određenoga kraja – odlaskom jednih a dolaskom drugih ljudi – velikim dijelom mijenjaju i njegova antropnimijska obilježja, a promjene su to veće što su raznorodnije grupacije koje se smjenjuju." (1987: 5) Istraživala je što se događa s osobnim imenom u jezičnom i društvenom kontekstu, kakve su, kako se odvijaju i što uvjetuje preobrazbe i varijantnost vlastitoga imena. U hrvatskom jeziku transnomizirana su većinom domaća imena, a apelativizirana su, za imenovanje novih stvari i pojmova, domaća i, nakon jezične prilagodbe, strana imena. Utvrdila je da u "službi novoga imenovanja mogu biti imena, prezimena, nadimci pojedinaca, imena lokaliteta. Imenovanju po već poznatom vlastitom imenu podvrgnuti su najčešće lokaliteti i novi objekti (...), tvornice, škole ugostiteljski objekti, ulice. Imenovanja pokazuju odnos određenoga društvenoga sloja prema nekim njegovim pojedincima: odnos počasti i sjećanja na njih i njihove zasluge u kulturnom i društvenom životu nacije". (1988: 35) Imena ugostiteljskih lokala većinom nisu organiziran akt, ovisе o pojedinačnom izboru vlasnika objekta ili skupine koja objektom upravlja. Osim pojedinačnih primjera (npr. *penkala*, *teslinizacija*) za hrvatsko jezično područje nije tipično preuzimanje domaćih osobnih imena u širi jezični fond. Apelativizirana imena većinom su preuzeta strana imena, što pripadaju većim svjetskim jezicima. Mnogo je deonimiziranih imena, koja su u hrvatskom jeziku adaptirana morfološki i fonološki.

Analizirala je odnos različitih onomastičkih kategorija u regiji.

Leksikografija

Zajedno s drugim kolegama, većinom dijalektolozima, pod vodstvom akademika Finke, radila je najveći dio radnoga vijeka na najvećem pothvatu započetom u našoj kući – na izradi *Rječnika hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika*. Suradivala je u svim fazama njegove izrade. Počela je s utvrđivanjem izvora i potragom za njima, sudjelovala je u utvrđivanju grafijskoga i fonološkoga sustava pojedinih djela, ispisivala građu, dala je svoj doprinos u izradi koncepcije Rječnika i izradi oglednih tekstova. Zajedno s drugim suautorima rješavala je načelna i pojedinačna pitanja te svojevrzne kajkavske enciklopedije. Obradila je povelik dio prvih slova, redigirala je zajedno s drugim članovima redakcijskoga tima znatan dio tekstova od prvoga do sedmoga sveska.

Književni jezik

Posvetila je dio svojih istraživanja, kao što je to obično slučaj s hrvatskim dijalektolozima, i književnom jeziku. Na hrvatskoj građi istraživala je posebno odnos standarda i dijalekta. Bila je član autorskoga kolektiva koji je pod vodstvom dr. Slavka Pavešića izradio "zeleni" *Jezični savjetnik*.

* * *

Svojim radovima, među kojima je deset knjiga, u kojima je većinom koautor, dr. sc. Vida Barac-Grum, znanstveni savjetnik u Institutu, u hrvatskoj je filologiji, i to u kroatističkom jezikoslovlju, posebno u dijalektologiji, zauzela važno mjesto. Dobar dio velikoga leksikografskoga djela *Rječnika hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika* potpisan je njezinim imenom, a njezinim istraživanjima mnogo nam je poznatiji najsloženiji jezični pejzaž hrvatskoga jezika, dijalektni čvor u Gorskom kotaru.

Mijo Lončarić

BIBLIOGRAFIJA RADOVA VIDE BARAC-GRUM

A. KNJIGE

1. *Jezični savjetnik* (u suautorstvu), Matica hrvatska, Zagreb 1971, 23–238.
2. V. Barac-Grum, F. Benedik, I. Brkić, D. Brozović, S. Čerić, D. Ćupić, B. Finka, N. Gošić, P. Ivić, A. Lipovec, J. Lisac, T. Logar, M. Lončarić, G. Neweklowsky, F. Novak, M. Orožen, K. Peev, D. Petrović, S. Remetić, J. Rigler, P. Šimunović, A. Šojat, J. Toporišič, B. Vidoeski, D. Vujičić, V. Zečević, *Fonološki opisi srpskohrvatskih/hrvatskosrpskih, slovenačkih i makedonskih govora obuhvaćenih Opšteslovenskim lingvističkim atlasom*, Posebna izdanja Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, LV/9, Odjeljenje društvenih nauka, Sarajevo 1981, 29–822.
3. *Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika* (u suautorstvu), Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti i Zavod za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku, knjiga I, svezak 1, Zagreb 1984, 65–240.
4. *Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika* (u suautorstvu), Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti i Zavod za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku, knjiga I, svezak 2, Zagreb 1986, 241–480.
5. *Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika* (u suautorstvu), Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti i Zavod za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku, knjiga I, svezak 3, Zagreb 1986, 481–720.
6. *Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika* (u suautorstvu), Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti i Zavod za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku, knjiga II, svezak 4, Zagreb 1989, 1–240.

7. *Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika* (u suautorstvu), Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti i Zavod za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku, knjiga II, svezak 5, Zagreb 1989, 341–480.
8. *Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika* (u suautorstvu), Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti i Zavod za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku, knjiga II, svezak 6, Zagreb 1991, 481–720.
9. *Čakavsko-kajkavski govorni kontakt u Gorskom kotaru*, Biblioteka Dometi, ICR, Rijeka 1993, 1–237. + dijalektološka karta
10. *Rječnik hrvatskoga kajkavskoga književnog jezika* (u suautorstvu), Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti i Zavod za hrvatski jezik Hrvatskoga filološkoga instituta, knjiga III, svezak 7, Zagreb 1995, 1–240.
11. *Zagrebački kaj – Govor grada i prigradskih naselja* (u suautorstvu), Institut za hrvatski jezik i jezikoslovlje, Zagreb 1998, 217 str.

B. OSTALI RADOVI

12. Izvještaj o radu u Vinodolu, *Ljetopis JAZU* 69, Zagreb 1963, str. 349.
13. Izvještaj o istraživanju govora Lukovdola u Gorskom kotaru (s B. Finkom), *Ljetopis JAZU* 69, Zagreb 1963, 346–348.
14. Ispitivanje govora u Gorskom kotaru (s B. Finkom), *Ljetopis JAZU* 70, Zagreb 1965, 385–389.
15. O prikupskim govorima oko Vukove Gorice (s B. Finkom), *Ljetopis JAZU* 71, Zagreb 1966, 315–323.
16. O govoru Delnica i Broda na Kupi u Gorskom kotaru (s B. Finkom), *Ljetopis JAZU* 72, Zagreb 1968, 431–436.
17. Prinos lukovdolskoj toponomastici, *Onomastica jugoslavica* 1, Ljubljana 1969, 114–117.
18. O nekim crtama lukovdolske toponomastike, *Zbornik sa 4. zasjedanja Međunarodne komisije za slavensku onomastiku*, Skoplje 1971.
19. Toponimija gorskokotarske regije u Hrvatskoj, *Onomastica jugoslavica* 3–4, Zagreb 1973–1974, 23–26.
20. Čimbenik, činilac, činitelj, faktor (s V. Zečević), *Jezik* 23, 1975–1976, br. 1, 10–15.
21. Problematika dijalekatskog miješanja (s V. Zečević), *Prilozi VIII. kongresa jugoslavenskih slavista*, Hrvatsko filološko društvo, Zagreb 1977, 23–27.

22. *O nekim aspektima u odnosu standardnoga jezika i dijalekta*, *Filologija JAZU* 8, Zagreb 1978, 49–52.
23. Arealni i granični dijalekatski kontakt (s V. Zečević), *Rasprave Zavoda za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku* 4–5, Zagreb 1979, 105–108.
24. Motiviranost toponomastičkih osnova tvorenih sufiksom *-ane*, *Zbornik II. onomastičke konferencije*, Skoplje 1980, 27–31.
25. Pregled gorskokotarskih govora i nazivlja (s B. Finkom), *Zbornik Gorski kotar*, Delnice 1981, 419–431.
26. Tvorba prezimena u Gorskom kotaru (s V. Zečević), *Zbornik referatov četerte jugoslovske onomastične konference*, Ljubljana 1981, 217–224.
27. Patronimička prezimena u SR Hrvatskoj, *Onomastica jugoslavica* 10, Zagreb 1982, 3–5.
28. Semantic Classifications of Appellatives in the Toponymy of the Kornati Islands, *Proceedings of the 13th International Congress of Onom. Sciences*, Krakov 1982, 145–149.
29. Glasovne promjene u sustavu, *Rasprave Zavoda za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku* 10–11, Zagreb 1984–1985, 49–53.
30. Pogled na gorskokotarsku povijesnu antroponimiju, *Rasprave Zavoda za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku* 13, Zagreb 1987, 5–8.
31. Ime u jezičnom i društvenom kontekstu, *Rasprave Zavoda za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku* 14, Zagreb 1988, 35–41.
32. Mogućnosti preobrazbe vlastitoga imena, *Rasprave Zavoda za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku* 16, Zagreb 1990, 15–20.
33. Gorskokotarski toponimijski sustavi u usporedbi sa sjevernoprimorskima, *Rasprave Zavoda za jezik Instituta za filologiju i folkloristiku* 16, Zagreb 1990, 5–13.
34. Les Toponymes comme la Categorie Ethnique et Social, *International Congress of Onomastic Sciences*, PICOS, 17, Helsinki 1990.
35. Odnos između onomastičkih kategorija u regiji, *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 17, Zagreb 1991, 21–26.
36. Dijalektna lukovdolska riječ, *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 17, Zagreb 1991, 1–19.
37. Zamjenjivanje vokalskih fonema u čakavskom i kajkavskom narječju (s V. Zečević), *Čakavska rič*, Split 1991, 63–69.
38. Prozodijsko-fonološka usporedba vinodolskoga Kamenjaka sa senjskim govorom, *Senjski zbornik* 18, Senj 1991, 5–14.
39. Govorni sustav i jezična komunikacija, *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 18, Zagreb 1992, 5–14.

40. Slaba mjesta u sustavu u govorima u kontaktu, *Filologija HAZU*, Zagreb 1992–1993, knjiga 20–21, 31–40.
41. Odnosi među sjevernim kopnenim čakavskim sustavima, *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 19, Zagreb 1993, 63–79.
42. Jezični slojevi u toponimiji čakavsko-kajkavskoga područja zapadne Hrvatske, *Croatica*, Zagreb 1993, 61–68.
43. Idiom Klanjca u svojim specifičnostima, *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 20, Zagreb 1994, 5–18.
44. Odnosi među jezičnim idiomima, *Filologija HAZU*, Zagreb 1995, knjiga 24–25, 35–40.
45. Dijalektne riječi hrvatskoga priobalja, *Rasprave Zavoda za hrvatski jezik* 21, Zagreb 1995, 13–24.
46. Čakavci između Senja i Karlovca u kontaktnim situacijama, *Hrvatski dijalektološki zbornik* 10, Zagreb 1997, 35–42.
47. Istosti i razlikovnosti kao obilježja hrvatskih idioma u kontaktu, *Zbornik radova s I. hrvatskoga slavističkog kongresa*, knjiga I, Zagreb 1997, 41–50.
48. Idiomi u istom geografskom području, *Zbornik Riječkih filoloških dana*, Rijeka 1998, 167–172.
49. Bibliografija radova Antuna Barca, Podaci o životu Antuna Barca, *Hrvatska književna kritika VII*, Matica hrvatska, Zagreb 1962, 329–368.
50. “Iva Lukežić: Čakavski ikavsko-ekavski dijalekt”, *Vjesnik* 7. siječnja 1991, str. 9.

C. ISTRAŽENI PUNKTOVI

51. *Severin na Kupu*, Upitnik za Hrvatski dijalektološki atlas.
52. *Rukavac*, Upitnik za Općeslavenski lingvistički atlas.
53. *Ravna Gora*, Upitnik za Hrvatski dijalektološki atlas.
54. *Lokve*, Upitnik za Hrvatski dijalektološki atlas.
55. *Lukovdol*, Upitnik za Hrvatski dijalektološki atlas.
56. *Klanjec*, Upitnik za Hrvatski dijalektološki atlas.

Ankica Čilaš